

nemlig at det bedre skal kunne betale sig at blive længere på arbejdsmarkedet. Det er sikret med ændringerne i efterlønnen.

Vi er meget tilfredse med, at det er lykkedes at gøre det tilsvarende mere fordelagtigt at fortsætte med en aktiv indsats som pensionist, idet grænsen for, hvad man må tjene ved siden af folkepensionen, er hævet, samtidig med at modregning i pensionen som følge af anden indkomst er halveret.

Vi er tilfredse med, at der er taget hul på en arbejdsmarkedsreform i god forståelse med arbejdsmarkedets parter. Problemet har jo ikke været manglende ansvarlighed i dele af fagbevægelsen eller LO, men derimod at regeringen og ikke mindst statsministeren fra sin nytårstale og frem har bibragt lønmodtagerne den opfattelse, at de kunne få meget mere end det, arbejdsmarkedets parter selv havde aftalt, hvilket som bekendt resulterede i, at lønmodtagerne underkendte deres egne forhandlere i det forlig, der var indgået om løndannelsen.

Det aftvinger derfor respekt, at det er lykkedes for arbejdsmarkedets parter at aftale mere dynamik i jobtilbudssystemet, herunder en bedre overensstemmelse mellem rettigheder og pligter på arbejdsmarkedet. Vi finder det tilsvarende nyttigt og vigtigt, at vi nu kan tage fat på debatten om, hvordan vi kan sikre, at der bliver færre førtidspensionister, som alene er afhængige af offentlig hjælp, og dermed flere med nedsat erhvervsevne, som bliver i stand til at bestride job med mulighed for en normal selvhjulp tilværelse suppleret med en solidarisk social ydelse.

Vi er i Venstre også tilfredse med, at finanslovaftalen omfatter et mindre gennembrud omkring bevillingssystemet for de danske sygehuse og især, at folk med livstruende sygdom får ret til behandling af deres lidelser. Der indføres en ret for patienter med livstruende lidelser til at blive behandlet inden for en given frist. Hvis det offentlige sygehusvæsen inklusive Sundhedsstyrelsen ikke er i stand til at behandle eller anviser behandling, får patienten ret til selv at vælge et behandlingssted og får de penge med, som det koster at blive behandlet, og hjemmet betaler. Det er et vigtigt skridt til at give den enkelte borger rettigheder i forbindelse med sygdomsbehandling. Det er, hvad vi i Venstre kalder en sejr frem mod målet: Mennesket frem for systemet.

Hertil kommer, at finanslovaftalen begrænser administrative byrder og indfører en lempeligere beskatning af erhvervsvirksomhederne. Det kan medvirke til en begyndende forbedring af virksomhedernes konkurrenceevne, og den forbedring er tvungende nødvendig, hvis vi overhovedet skal kunne tilvejebringe den produktion, der finansierer de offentlige velfærdsgoder, som vi gerne vil bevilge hinanden.

Det har i Venstre været et længe næret ønske, at der ydes en kraftig indsats for at styrke det danske fængselsvæsen, så vi kan sikre, at grove fanger, der skal sidde i fængsel, også gør det, at andre fanger kan behandles ordentligt og ikke mindst, at der gives de ansatte i fængslerne bedre arbejdsvilkår.

I Venstre lægger vi afgørende vægt på, at forhandlingerne om et nyt forsvarsforlig bliver den første store opgave i det nye år, og vi finder det derfor vigtigt, at det i forbindelse med finansloven er aftalt, at regeringen skal fremlægge et forhandlingsudspil til et nyt forsvarsforlig senest den 1. marts 1999. Det gør det muligt, at forhandlingerne kan afsluttes i tide med skyldig hensyntagen til forsvarrets mulighed for at disponere og dermed bidrage til stabilitet og ro omkring dansk forsvar.

Når et oppositionsparti indgår aftaler med en regering, er det klart, at ikke alt bliver, som man kunne ønske. Det er ingen hemmelighed, at vi i Venstre ønsker en anden regering og en anden politik, men når det er sagt, som skal siges, vil jeg gerne fremhæve, at der har været et godt samarbejde om de aftaler, der er indgået.

Det skyldes også en stor velvilje fra Kristeligt Folkeparti, fra Centrum-Demokraterne og fra Det Konservative Folkeparti. Jeg vil også gerne kvittere for, at regeringen har været i stand til at indgå aftaler, og kan i øvrigt konstatere, at regeringens problemer jo ikke er skabt af oppositionspartierne, men er selvskabte plager.

Vi har været med til at vise, hvad en ansvarlig opposition kan bidrage med, og det håber jeg at regeringspartierne vil erindre, når den tid kommer, hvor de skal indleve sig i denne rolle.

Ved førstebehandlingen af finansloven sluttede jeg af med at konkludere, at vi i Venstre ville møde op til forhandlingen med regeringen om finansloven for 1999 med klare krav, men også med sædvanlig ærlig vilje og klar politisk stillingtagen, og det mener jeg vi har dokumenteret med de aftaler om finansloven, der her ligger til endelig godkendelse.